

Väkevä vetoomus villilohen puolesta

Pääkirjoitus

Pohjois-Suomen vapaa-ajan kalastajat aloittivat uuden vuoden yönä nimien keräämisen internetissä avattuun lohiaadressiin. Valtioneuvostolle ja eduskuntaryhmille osoitetussa adressissa vaaditaan, että hallitus lopettaa tempoilevan lohipolitiikkaansa ja keskeyttää välittömästi lohen varhennetun rannikkokalastuksen ja palauttaa voimaan vuosina 1996-97 vallinneet lohenpyynnin aikarajoitukset.

Adressissa vaaditaan myös että vaelluskalalain valmistelu kirjataan uuden hallituksen hallitusohjelmaan. Lailla vakaannutetaan niin valtakunnallinen kuin alueellinen kalastuspolitiikka ja mahdollistetaan pysyvällä tavalla vahvojen lohi- ja taimenkantojen tulevaisuus. Samalla halutaan turvata matkailukalastus meri- ja jokialueilla ja tehdä se tasavertaiseksi elinkeinoksi merialueen perinteisen elinkeinokalastuksen kanssa.

Kun tavoite on näin tärkeä, Itämeren vapaana syntyneen villilohen tulevaisuuden kannalta suorastaan elintärkeä, asian oivaltaneiden käytös on ollut sen mukainen. Vetoomus on otettu vakavasti ja allekirjoittajia löytyy Hangosta Petsamoon, ympäri Suomea. Reilussa viikossa kerätyt yli 10 000 nimeä on vakuuttava saavutus.

Hyvä näin, vaikka lappilaisten osuuden luulisi ja toivoisi olevan aloituksessa suurempi. Jos missä, niin juuri Lapissa asiasta pitäisi olla huolissaan. Kyseessä paitsi perinteinen, luonnonmukainen elinkeino myös matkailua ajatellen vetovoimainen ja kaiken aikaa suosiotaan kasvattava tuote.

Asian luulisi olevan jokaiselle lappilaiselle vähintään yhtä tärkeä kuin pohjoisen jokien kalastosta huolta kantaville etelän ihmisille. Mikään ei ole vielä myöhäistä, mutta nimiä tarvitaan vielä paljon lisää joidenkin etelän virkamiesten suomustuneiden silmien avaamiseksi.

Käynnistynyt kansalaistoiminta on jatkoa lohilähetystölle, joka jalkautui marraskuussa eduskuntaan vaatimaan hallitusta palauttamaan vuonna 2004 säädetty rannikkokalastusta aikaistava lohiasetus lähtöruutuunsa. Lohilähetystö esitti myös vaelluskalalain säätämistä seuraavalla hallituskaudella, kuten nyt kerättävässä adressissakin vedotaan.

Laki vakaannuttaisi tempoilevan ravintokeskeisen lohipolitiikan ja mahdollistaisi vapaana olevien lohijokien luonnontuotannon lisäämisen. Tämä tietäisi hyvää Lapin vapaiden jokien varsilla kehittyvälle kalastusmatkailulle ja loisi uskoa lohen palauttamiselle myös Ounasjoen kutupaikoille.

Adressin kerääjät ovat nyt tosissaan ja matkaavat helmikuun lopulla Helsinkiin viemään nimelistaa maa- ja metsätalousministeri Juha Korkeaajalle (kesk.) jonka suhtautuminen villilohen tulevaisuuden turvaamiseen on tähän asti ollut hämmästyttävän penseä. Kansanedustaja Jari Vilénin (kok.) esittämään kysymyksen äskettäin vastanneen ministerin mukaan tarvetta lisätoimiin ei ole, koska ajovertikalastukseen kohdistuneet rajoitukset ovat rajoittaneet ja tulevat rajoittamaan lohisaaliita merkittävästi enemmän kuin varhennettu rysäpyynti on sitä lisännyt.

Ministeri Korkeaaja näyttää yksipuolisesti ja kovapäisesti kuuntelevan asiassa vain merikalastajia ja sulkevan korvansa ja silmänsä todelliselta ongelmalta eli villilohikantojen rajusta vähenemisestä pohjoisen jokialueilla. On selvää, että nykyinen lohipolitiikka on tiensä päässä. Toivottavasti päättäjät nopeasti ymmärtävät, ettei Itämeren luonnon lohi ole jatkossa enää halparuokaa, vaan valtaosa kaloista on järkevää hyödyntää elämyksinä jokivarsilla.

Norjalaiset ovat tämän oivaltaneet. Vuonojen maan kolme suurinta lohijokea tuottavat joka kesä yhteensä yli 400 miljoonaa kruunua, ja kalastuksen vaikutus aluetalouteen on todella suuri. Suomenkin lohipolitiikkaan sopisi mainiosti Norjan malli.